โด่ไม่รู้ล้ม

ชื่ออื่น ๆ ขี้ไฟนกคุ่ม คิงไฟนกคุ่ม หญ้าไก่นกคุ่ม หญ้าปราบ หนาดผา

ชื่ออังกฤษ Herba Elephantopi Scaberis, Prickly Leaved Elephant's Foot

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Elephantopus scaber* L.

วงศ์ ASTERACEAE(COMPOSITAE)

ถิ่นกำเนิดและการกระจายพันธุ์ กระจายพันธุ์ในเขตร้อน ในประเทศไทยพบทั่วทุกภาค

ส่วนที่ใช้ ทั้งต้นแห้ง

สารสำคัญ สารกลุ่ม sesquiterpene lactones, สารกลุ่ม guaianolide glucosides, สารกลุ่ม alkaloids

กลิ่น และรส กลิ่นเฉพาะ รสจืดกร่อย

การใช้ตามภูมิปัญญา ตำราสรรพคุณยาไทยว่า โด่ไม่รู้ล้มมีรสกร่อยจืด สรรพคุณขับปัสสาวะและกระตุ้นกำหนัด ประเทศบราซิลใช้ขับปัสสาวะ แก้นิ่วที่กระเพาะปัสสาวะ และแก้ไข้

การศึกษาทางเภสัชวิทยา

ฤทธิ์ต้านการปวดและอักเสบ ยาชงโด่ไม่รู้ล้มมีฤทธิ์แก้ปวดและต้านการอักเสบ สารสกัดน้ำและสารสกัดแอลกอฮอล์-น้ำมีฤทธิ์ลดไข้ได้

ฤทธิ์ปกป้องตับ โด่ไม่รู้ล้มมีฤทธิ์ปกป้องตับหนูจากสารคาร์บอนเตตร้าคลอไรด์

การศึกษาความเป็นพิษ น้ำต้มและสารสกัดแอลกอฮอล์ 50% ของทั้งต้นไม่ทำให้เกิดพิษเฉียบพลัน

การศึกษาทางคลินิก การศึกษาในอาสาสมัคร พบว่าโด่ไม่รู้ล้มมีฤทธิ์ขับปัสสาวะ

บรรณานุกรม

https://www.dnp.go.th/botany/mplant/index.html

http://www.worldfloraonline.org/

คณะอนุกรรมการจัดทำตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย ในคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย. ตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย เล่ม 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560.

นพมาศ สุนทรเจริญนนท์ นงลักษณ์ เรื่องวิเศษ. คุณภาพเครื่องยาไทย จากงานวิจัยสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท คอนเซ็พท์ เมดิคัส จำกัด, 2551.

เอกสารนี้จัดทำโดยคลินิกการประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนจีนหัวเฉียว
ใช้เผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานความรู้แก่ประชาชน